

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/307/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812202166
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812202166.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35 697 270 proti žalovanej: D. Z., bytom v Rožňave, S. XX, t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou Z. I. Ž., I. N.Ú. Ú. Q. N. Y., za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, v konaní o 1.990,13 € s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 4C/124/2012-171 zo dňa 9.8.2012

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi a v zrušenom rozsahu v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvého stupňa) zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 496,40 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v časti o zaplatenie 1.493,73 € zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodol tak žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 1.990,13 € s príslušenstvom titulom nedoplatkov za služby poskytované žalovanej na základe zmlúv o pripojení (496,40 €) a titulom zmluvnej pokuty (1.493,73 €).

Za dôvodnú považoval žalobu iba v časti istiny 496,40 €, ktorá predstavovala tzv. hovorné a v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty žalobu zamietol z dôvodu, že dohodnutá zmluvná pokuta predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku.

O trovách konania účastníkov rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, a to bez bližšieho odôvodnenia.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, v zákonnej lehote podal odvolanie vedľajší účastník a navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť tak, že súd zaviazá žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 189,60 €. V dôvodoch odvolania namietal nepreskúmateľnosť výroku o trovách konania, keď súd iba poukázal na ust. § 142 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania bez bližšieho odôvodnenia. Poukázal na to, že predmetom konania boli dva samostatné nároky, z ktorých vedľajší účastník nenamietal nárok vo výške 496,40 € za poskytnuté elektronické komunikačné služby a vstúpil do konania len ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty. Takto vystupoval v konaní na podporu žalovanej len o nároku na zmluvnú pokutu a v tomto rozsahu svojho pôsobenia mal 100 % úspech, z ktorého dôvodu mu patrí náhrada trov celého konania. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril (odvolanie mu bolo doručené dňa 8.10.2012 - poznámka odvolacieho súdu).

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., teda preskúmal výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka a dospel k záveru, že v napadnutom výroku je potrebné rozsudok zrušiť v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Rozsudok je v napadnutom výroku nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, čím došlo v konaní pred súdom prvého stupňa k takej vade konania, na ktorú odvolací súd v zmysle ust. § 212 ods. 3 O.s.p. prihliada z úradnej povinnosti, keďže mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zároveň je rozhodnutie súdu prvého stupňa aj predčasné, lebo nedostatočne zistil skutkový stav veci.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle ust. § 221 ods.1 písm.f/ O.s.p., pretože takýmto postupom súdu je účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom, konkrétne realizácia jeho procesného práva účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu. Táto vada konania je dôvodom zrušenia rozhodnutia podľa ust. § 221 ods.1 písm.f/ O.s.p.

V zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáha a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s cit. ust. § 157 ods. 2 O.s.p., t. zn., že súd rozhodujúci o uplatnenom nároku sa musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho závery musia byť dostatočne vysvetlené. Súдне rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku.

Odvolaním napadnutý rozsudok nemá všetky uvedené náležitosti, pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia o trovách konania účastníkov, teda aj vedľajšieho účastníka, preto nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu.

Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, prečo súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (správne žiadny z účastníkov - poznámka odvolacieho súdu), teda prečo rovnako rozhodol aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania správne aplikoval na rozhodovanie ust. § 142 ods. 2 O.s.p., keďže tak žalobca ako aj žalovaná mali čiastočný úspech v konaní, avšak z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, prečo súd náhradu trov pomerne nerozdelil, ale vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, hoci nešlo o prípad, kedy úspech a neúspech oboch sporových strán bol rovnaký. Jeho úvahy o nepriznaní náhrady trov konania sú preto nepreskúmateľné.

Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo (§ 142 ods. 2 O.s.p.).

Aj keď má účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia závisel od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. (§ 142 ods. 3 O.s.p.).

V citovanom ustanovení je upravené rozhodovanie súdov o náhrade trov konania podľa miery úspechu vo veci. Rozhodovanie o náhrade trov konania je založené na týchto zásadách:

-účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná plnú náhradu trov konania proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1);
-účastníkovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech, súd prizná pomernú časť trov konania proti účastníkovi, ktorý mal vo veci prevažne neúspech (§ 142 ods. 2);
-ak bol úspech a neúspech oboch účastníkov (sporových strán) rovnaký, súd rozhodne, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 142 ods. 2);
-účastníkovi, ktorý mal vo veci čiastočný úspech, súd prizná proti druhému účastníkovi plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech len v nepatrnej časti alebo ak záviselo rozhodnutie o výške plnenia na znaleckom posudku alebo na úvahe súdu (§ 142 ods. 3).

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ust. § 142 ods. 2 O.s.p. upravuje prípady čiastočného úspechu účastníkov v konaní, pričom podľa ustálenej súdnej praxe je potrebné rozlišovať prípady rovnakého, resp. takmer rovnakého úspechu a neúspechu oboch účastníkov konania od prípadov prevažného úspechu, resp. neúspechu v konaní.

Súdna prax je jednotná v tom, že nepriznanie náhrady trov konania účastníkom je dôvodné iba v prípade ich rovnakého úspechu a neúspechu v konaní, inak sa uplatňuje zásada priznania pomerných trov konania v závislosti od celkového úspechu toho ktorého účastníka v konaní.

Nie je však vylúčené ani pri aplikácii ust. § 142 ods. 2 O.s.p. použitie ust. § 150 O.s.p., avšak z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa nevyplýva, že by k rozhodnutiu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi došiel na základe aplikácie tohto zákonného ustanovenia.

V prejednávanej veci predmetom konania bolo zaplatenie sumy 1.990,13 €, z ktorej žalobca bol úspešný čo do sumy 496,40 €, t.j. 25 % a žalovaná bola úspešná čo do sumy 1.493,73 €, t.j. 75 %. Takto celkový úspech žalovanej, a teda aj vedľajšieho účastníka predstavuje 50 % (75 % - 25 %), v tomto rozsahu patrí žalovanej, a teda aj vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania za predpokladu, že ide o účelne vynaložené trovy.

Úlohou súdu v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť o trovách konania vedľajšieho účastníka v zmysle vyššie vysloveného právneho názoru, pričom bude jeho povinnosťou skúmať, či vedľajším účastníkom uplatnené trovy sú trovami účelnými v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., teda boli nevyhnutné na bránenie práva žalovanej a vznikli v súvislosti s úkonmi vedľajšieho účastníka, ktoré viedli k procesnému úspechu žalovanej, lebo iba v tomto prípade je možné vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania priznať.

Aj v prípade záveru súdu o účelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom nie je vylúčená aplikácia ust. § 150 O.s.p., pokiaľ by súd došiel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.